

нашъ да видишъ нашего богатство, и да зѣмешъ
щото ти се ареса, и да пишимъ писмо да занесѣшъ
на Александра

ВАНДАКИ ПОЗНАВА АЛЕКСАНДРА.

Фанала го за ржката, вѣзли вѣтре въ пала-
тѣтъ, и мѣ показала чѣдны нѣща много множе-
ство. Маргари, многоцѣнны каменѣ безчисленны,
и злато много. Водила го иъз сичкѣтъ пала-
тъ, и вѣзла въ кѣщата си, и мѣ рекла: земь стъ
кѣлото видѣ, каквото ти се ареса возлюбленны
ми сыне Александре. Александръ отвѣщавъ: азъ
самъ Антиохъ, вѣрны рабъ Александровъ: защо ме
назовавашъ Александръ; царицата мѣ рекла: азъ те
познавамъ за Александра, но имашъ името си про-
менено, и ты си сѣщю. Ако невѣрвашъ, виждъ
лицето си на истѣриата надъ главата си, и виждъ
на коѣ лице прилича. Александръ пригбдалъ на
иконата сичките знакове на лицето си, и рѣкълъ:
стъ истина много хубаво ѣ изображено: но азъ по-
нѣже много приличамъ на Александра, затова ме
свѣща много, и много Господари ми се покланѣтъ,
понеже сѣкатъ защо азъ самъ Александръ.

СТРАХЪ АЛЕКСАНДРОВЪ.

Вандаки рекла: азъ днесъ станѣхъ царица на-
сичкѣтъ свѣтъ, защото Господарѣтъ и царѣтъ